

Με αυτά τα χρώματα τοῦ **ΙΕΡΕΩΣ** και **ΔΙΑΚΟΝΟΥ**.

Με αυτά τα χρώματα τοῦ **ΧΟΡΟΥ** και **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**

Με αυτά τα χρώματα **οι Τίτλοι**, οδηγίες,
πληροφορίες, τυπικό.

Τα ηχητικά κουμπιά αποκρύβονται από
το μεγάφωνο της εργαλειοθήκης και τα μουσικά
από το μουσικό κουμπί.

Ἦχος εβδομάδος πλ α΄.

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὁ Ἱερεὺς ποιῶν μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου
τύπον σταυροῦ ἐκφωνεῖ :

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης αναγινώσκει τον Προοιμιακόν Ψαλμόν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου
ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον,
ὁ στεγάζων ἐν ὑδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὑδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὑδατα.

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει,
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,
αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι
παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ
ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν

εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος
δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ
τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει,
ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ του ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...,
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός του Κλήρου καὶ του Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ του εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς
καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας
τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῆι χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ἱερεὺς

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός

Ἀμήν.

Ψαλλομένου τοῦ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβῶν

τὸ θυμιατήριον καὶ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ λέγει
πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ θυμίαμα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμίαμα λέγει·

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν, εἰς τὰς λέξεις ὡς θυμίαμα
τοῦ Κατευθυνθήτω, θυμιᾷ ὁ Διάκονος
τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλο, τὸ ἱερατεῖον ὄλον
(πρόθεσιν, ἱερὸν βῆμα)· καὶ ἐξερχόμενος διὰ
τῆς βορείου πύλης, θυμιᾷ τὸν θρόνον, τὰς εἰκόνας,
τὸν λαὸν καὶ τὸν ναὸν ἅπαντα κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν,
ὑποστρέφων καὶ πάλιν διὰ τῆς νοτίου πύλης ἐν τῷ Βήματι.

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟ

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ β'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ἰστῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν

ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠδὴ β'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Στίχος 6. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,

Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.
Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα
ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι
παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί·
δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε
ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς
ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχος 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

το αυτό

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον,
ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον,
χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν,
καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ,
ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχος 4. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου,
καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου,
ἔφριξαν ὀρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ
οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὢν
ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχος 3. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Το αυτό

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου,
καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου,
ἔφριξαν ὀρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ
δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς. Οὗτος ὄν
ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Στίχος 2. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο,
κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, κράζει καὶ
βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ
ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ.
Ἦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχος 1. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον,
οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι·
ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ,
ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ
βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως
ἠξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ αὐτός

Βύζαντος

Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας
κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις,
ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ,
τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ Καὶ νῦν, ποιοῦσιν ὁμοῦ ὃ
τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς εἴσοδον μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Διάκονος

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τό Θυμίαμα.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν αὐτὸ ὡς συνήθως λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴσοδος.

Καὶ ἐξέρχονται ἅμα διὰ τοῦ βορείου κλίτους,
προπορευομένου τοῦ Διακόνου· καὶ, ἰσταμένων
καταντικρὺ τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει ὁ Διάκονος·

Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει ἠρέμα
τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου·

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν
καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε. Κατεύθυνον
τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς Θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας
ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν
θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν,
καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Διάκονος

Σοφία, Ὁρθοί!

Εαν εἰσοδεύει εἰς ἱερεὺς μόνος ἢ μετὰ διακόνου, το "Φῶς Ἰλαρόν" αναγινώσκειται χύμα ὑπο τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ αναγνώστου, εἰάν ὅμως εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸν ὕμνον ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ. Δυνατὸν ἐπίσης εἰς πανηγυρίζοντες ναοὺς νὰ ψαλεῖ το "Φῶς ἰλαρόν" μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν χορῶν ἔστω καὶ ἂν εἰσοδεύει εἰς μόνον ἱερεὺς.

Φῶς ἰλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ευθύς τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α'.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ

Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο
φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν, καὶ
διεχωρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ φωτός, καὶ
ἀνάμεσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς
τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε,
Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί,
ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα
ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον
ὑδατος καὶ ὑδατος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον
τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ
ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.
Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν,
καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα,
καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν
ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω
τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω
ἡ ξηρά, καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ
τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν,
καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν,
Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε,
Θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν
ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου,
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὔ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου,
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα

ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν,
οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἐσπέρα,
καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Β'

Το ἐπόμενο παραλείπεται στις ενορίες. (ΤΜΕ)

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 14, 15-29)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με;
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν.
Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ ἔκτεινον
τὴν χειρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ρῆξον αὐτήν,
καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον
τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων,
καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι
ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι
ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραώ,
καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ
βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν,
καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς μέσον θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ ὕδωρ
αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων.
Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω

αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραώ, καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'

Και το επόμενο παραλείπεται στις ενορίες. (ΤΜΕ)

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 15, 22-27 & 16, 1)

Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ, καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὔρισκον ὕδωρ ὡς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερράν· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες. Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν. Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούση τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίση τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,

πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀνάμεσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀνάμεσον Σινᾶ.

Εἶτα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν

Τροπᾶριον ᾠδὴ πλ. α'

Ἀρχίζει ὁ α' Χορός

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας,
ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους·
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ α' Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους·
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. β' Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πᾶσιν Ἐνθεσιν τὸ σωτήριον σοῦ.

Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους·
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γ' Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί,
ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες,
γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δ' Εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν

πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους·

Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας,

ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους·

Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'.

Το ἐπόμενο παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3, 7-8, 15-17)

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ

ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαι σε κατενώπιον πάντων

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην

μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ

νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν

Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε

ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ

Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς

οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου,

ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων,

τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτόν, ἐβάφησαν εἰς μέρος

τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο

καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις

θερισμοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα

ἄνωθεν εἰς πηγμᾶ ἐν· ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα,

ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρος Καραθιαρίμ·

τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα,

μέχρι Θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε.

Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἰερεῖς, οἱ αἶροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ, καὶ πάντες οἱ υἱοί, Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 2, 6-14)

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωδῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἠλίας. Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλήν, ἐάν, ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως, ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιέ εὔρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ,

ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἥλιου Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἥλιου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἥλιου Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς. **ΣΤ'.**

Στις ενορίες το ἐπόμενο δεν διαβάζεται εδῶ ἀλλὰ πιο κάτω. (ΤΜΕ)

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ

ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ,
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε
πρὸς σέ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε
πρὸς σέ, λουῖσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμὴν
καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ
ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Καὶ ἀνιστάμενοι ψάλλομεν

Τροπάριον Ἦχος πλ. β'

Αρχίζει ο β' Χορός

Ἄμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου
ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι,
εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει
καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β' Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει
καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ' Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει
καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,
εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει
καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

ΣΤ'.

Στις ενορίες το επόμενο που ευρίσκεται πιο πάνω διαβάζεται εδώ. (ΤΜΕ)

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπηλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπηλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρισθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθάρισθη. Το επόμενο παραλείπεται στις ενορίες. (ΤΜΕ)

Ζ'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 1, 16-20)

Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος, καὶ ἐὰν ᾧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. Ἐὰν δὲ ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε, ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μὴ, δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'.

Καὶ τὸ ἐπόμενον παραλείπεται στὶς ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 32, 1-10)

Ἀναβλέψας, Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα εἶδεν αὐτούς. Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ. Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα,

καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι,
καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ,
ἵνα εὖρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ
ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς, Ἰακώβ, λέγοντες·
Ἦλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν σου, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα,
καὶ ἠπορεῖτο, καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ,
καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς.
Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν
μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα
εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ
Πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου
Ἰσαάκ, Κύριε, ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν
τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εἴ σοι ποιήσω, ἰκανούσθω
μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας,
ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ράβδῳ μου ταύτη
διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'.

Καὶ τὸ ἐπόμενο παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 2, 5-10)

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν
ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ
τὸν ποταμόν, καὶ ἰδοῦσα θῖβιν ἐν τῷ ἔλει,
ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα
δὲ ὄρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ
ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν
Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ

Φαραώ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον, καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἄνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Γ'.

Καὶ το ἐπόμενον παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 6, 36-39)

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σφάζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλυνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σφάζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ὀρθίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρῦη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως

ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ξηρασία
ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'.

Καὶ τὸ ἐπόμενον παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 18, 30-39)

Εἶπεν Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με,
καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν
Ἡλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα
φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν,
λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε
τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον
τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θηλά, χωροῦσαν δύο
μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου.
Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε,
καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας,
καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλίας·
Λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε εἰς
τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε,
καὶ ἐδευτέρωσαν, καὶ εἶπε· Τρισεύσατε καὶ ἐτρίσευσαν.
Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν θηλά ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίας
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ
γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα
ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ
τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰς

σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλαά, καὶ τοὺς
λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς
Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

ΙΒ'.

Καὶ τὸ ἐπόμενο παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 2, 19-22)

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχὼ πρὸς Ἐλισαιέ·
ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ,
Κύριε, βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ
ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Λάβετέ μοι
ὕδρισκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν
αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων,
καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος,
ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων,
οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισαιέ.

ΙΓ'.

Καὶ τὸ ἐπόμενο παραλείπεται στις ἐνορίες. (ΤΜΕ)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 49, 8-15)

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου,
καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε,
καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς Διαθήκην Ἐθνῶν,
τοῦ κατακτῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι
κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς·
Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε·
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βροσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις

ταῖς τρίβοις ἢ νομῇ αὐτῶν, οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ
διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ
ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς,
καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν
ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς.
Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ
θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν
οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ῥηξάτω τὰ ὄρη
εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος,
καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ
τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα
τῆς κοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή,
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.
Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται
Συναπτή, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον. (επειδὴ
θα ακολουθήσει Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.)
ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ὁ ἐκ
τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών,
ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι
σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα,

ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου
Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν
καὶ δοξολογίαν προσάγειν, Ἀυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον
ῥυμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ
ἀκούσιον, ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τα σώματα
καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων.

Εκφώνως

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ Δεξιός

1ο. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Αριστερός

2ο. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δεξιός

3ο. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐάν γίνεται συλλεΐτουργο το παραπάνω
Τρισάγιον ψάλλεται 5 φορές ως εξής:

1ο. Χορός Δεξιός

2ο. Χορός Αριστερός

3ο. Ιερείς

4ο. Χορός Δεξιός

5ο. Ιερείς

Αριστερός

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεξιός

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἀμήν.

Αριστερός

ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Απόστολος

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'

Στίχ.1 Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ.2 Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου

(Κεφ. 9, 19-27)

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν
ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην
τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω,
τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω,
τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος

Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γένωμαι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἄλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. Ἀλληλούϊα, Ἦχος γ'

Στίχ.1 Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ.2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3: 1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ' ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας

ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται,
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν
οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ·
Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς,
Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται
ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται,
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι,
λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αυτοῖς·
Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ
ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω. Ἦλθον δὲ καὶ
τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες·
Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδὲνα διασεΐσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ
ἄρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ
τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μὴ ποτε αὐτὸς
εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων·
ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός
μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.

οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν
ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ
μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ἰερεὺς λέγει:

Εἰρήνη σοι (τῷ εὐαγγελιζομένῳ).

ΧΟΡΟΣ:

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ καθ' ἑξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

[οἱ πιστοὶ μποροῦν νὰ καθίσουν]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Κύριε, Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων....

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων...

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήση αὐτούς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψη αὐτοῖς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώση αὐτούς τῇ ἀγία...

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ...

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς...

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε...

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

[Ἡ Λειτουργία των Πιστῶν]

[1. Προπαρασκευὴ τῆς Ἁγίας Αναφορᾶς]

[Ὅρθιοι οἱ πιστοί]

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

Καί εισέρχεται εἰς τὸ ἱερόν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους Σου πάντοτε φυλαττόμενοι...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

[Ὅρθιοι οἱ πιστοί]

Καὶ ψάλλει τὸν Χερουβικὸν ὕμνον ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον
προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.
Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.
Καὶ γίνεται ἡ μεγάλη εἴσοδος.

[Ὅρθιοι οἱ πιστοί]

ὁ Διάκονος μετὰ των ἱερέων ἐξέρχονται
ἐκ τῆς βορείας πύλης προπορευομένων θυμιατηρίου,
λαμπάδων καὶ εξαπτερῶν καὶ διέρχονται τὸ ἀριστερὸν
κλίτος καὶ τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ποιοῦντες
τὴν Μεγάλην Εἴσοδον, τοῦ Διακόνου ἐκφωνοῦντος μεγαλοφώνως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Πάντων ὑμῶν, μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·
πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Προαιρετικὰ ὁ Ἱερεὺς μνημονεῦει ζώντων καὶ κεκοιμημένων.

Καὶ εισέρχονται πάντες εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος
ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

[οἱ πιστοὶ μποροῦν νὰ καθίσουν]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δύρων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

ΧΟΡΟΣ:

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Της παναγίας, ἀχράντου...

ΧΟΡΟΣ:

Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον
καὶ ἀχώριστον.

Ἐν συλλειτουργῷ ἀντί "Πατέρα, Υἱὸν... Ἀγαπήσω σε"

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου,
καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΧΟΡΟΣ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·
φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί,
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν
διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

[2. Ἡ Ἁγία Αναφορά]

[Ὅρθιοι οἱ πιστοί]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου...

ΧΟΡΟΣ

Ἐλεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...

ΧΟΡΟΣ

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

ΧΟΡΟΣ

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἀπάρχεται τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς:

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

Ὁ Ὡν, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ ...

ΙΕΡΕΥΣ

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα·

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΧΟΡΟΣ

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ
ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται·

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων...

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις,
εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Εἶτα ἐπευχόμενος λέγει ὁ Ἱερεὺς:

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου λαβῶν, κεράσας, εὐχαριστήσας,
εὐλογήσας, ἀγιάσας.

Καὶ λέγει ἐκφώνως:

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις,
εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ πάλιν κλινόμενος λέγει τὴν εὐχὴν:

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ...

[Γονατιστοὶ οἱ πιστοὶ]

Νά, τι λέει ὁ ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης, χωρὶς
να εξαιρεῖ τὴν Κυριακή: "Καὶ αὐτὸν δε τὸν ἐν τῷ ποτηρίῳ
ζώντα ἄρτον μετὰ τοῦ αἵματος μέχρις ἐδάφους
ολοψύχως δεῖ προσκυνεῖν"

Ἐκφώνως:

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

[Γονατιστοὶ οἱ πιστοὶ]

ΧΟΡΟΣ

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν,

Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

[Ὁρθιοὶ οἱ πιστοὶ]

ΧΟΡΟΣ

Στην Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου αντί του
"Άξιον εστίν" ή άλλου μεγαλυναρίου, ψάλλομε πάντοτε
το "Ἐπί σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη", συνήθως σε ἦχο πλ δ.

Ἐπί σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Ἀγγέλων
τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ
παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς
ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων
Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν
σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί σοὶ
χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ...

ΧΟΡΟΣ

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

[οἱ πιστοὶ μποροῦν να καθίσουν]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες...

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

ΧΟΡΟΣ:

Παράσχου Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

[Ὁρθιοὶ οἱ πιστοί]

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας...

ΧΟΡΟΣ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

ἽΟΤΙ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

[3. Ἡ Θεία Κοινωνία των Πιστῶν]

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΧΟΡΟΣ

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν
Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Και ψάλλεται το Κοινωνικόν.

[οἱ πιστοί μπορούν να καθίσουν]

Το πως ψάλλεται το Κοινωνικόν, το λέει
ο Ἰωάννης Χρυσόστομος:

«Ὅχι ἰδρώνοντες να μεταποιήσωσι δια προκρούσειων
μουσικῶν μεθόδων τας ολίγας λέξεις εἰς εκατονταπηχυαῖον
ακατανόητον μουσούργημα, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνοντες
τον στίχον και πάλιν ἐπαναλαμβάνοντες, μέχρις ου εἰς
την καρδίαν των καλῶς χαραχθῆ.»

Τὸ κοινωνικὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἦτο ψαλμὸς ὀλόκληρος,
μεθ' ἕκαστον στίχον τοῦ ὁποίου ἐπανελαμβάνετο ὡς ἐφύμνιον εἷς
χαρακτηριστικὸς στίχος αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἄλληλούϊα.

Το κοινωνικὸν συνήθως ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον εἰς ὄν
ἐψάλη καὶ τὸ Χερουβικόν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Ἄλληλούϊα.

[Ὁρθιοι οἱ πιστοί]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(εκφώνως προς τον λαό)

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ
κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου
τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ
ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί
μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ἢ τό:

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ἢ συνεχίζει την ψαλμώδηση του Κοινωνικού.

Μετά τήν τῶν πιστῶν Θεῖαν κοινωνίαν εὐλογεῖ
τόν λαόν ἐπιλέγων ἐκφώνως:

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

[Ὅρθιοι οἱ πιστοί]

ΧΟΡΟΣ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες,
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως

ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν
τῶν ἁγίων μυστηρίων σου · στήρηξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,
ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅρθοί.

Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων...

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...

Κύριε, ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Σοί Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον (γ´) Πάτερ ἅγιε Εὐλόγησον.

[Ὅρθοι οἱ πιστοί]

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε...

ΧΟΡΟΣ:

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ὡς ἀκολούθως·

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

Εξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Ἦχος πλ. δ΄

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουρικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοῦς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὄτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται χλωδὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται

αυτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 55, 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε
ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες
ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου
καὶ τιμῆς οἴνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου
ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν·
Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει
ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν,
καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου,
καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι
ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδού
μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ
προστάσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδού ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε,
ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε
καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ
τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον,
καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα
δ' ἂν ἐγγίξη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἄνηρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε
πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ
πολὸν ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν
αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ
αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει
ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ
τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.
Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη,

καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον
εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ
ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν,
ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω
τάς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ
ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη
καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ,
καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις.
Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ,
δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ
εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 12, 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης
ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
Ἵμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἵμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου,
ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.
Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών,
ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον Ἦχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου

(Κεφ. 10, 1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες
διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν

τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας,
παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας,
καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς,
καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων,
αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ
ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν
τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως,
τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ
εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον,
ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος,
καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς
ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυσόμενων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν
καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυσόμενοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν
ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ,
διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῳ
ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς
δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς
τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός,
ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον
ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι
ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ
τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ
τῆ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ.

Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα,
καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων
Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι
κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος,
ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν,

καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν.
Οὗτινος Θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες,
δεόμεθά σου φιλόανθρωπε Δέσποτα. Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς
τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν Θεῖαν σου ἐπαγγελίαν,
ὑδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν,
εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν
εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου
δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ,
εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ σου Ὄνόματος. Σοὶ γὰρ
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σοῦ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη
πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως
τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε,
παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργὲ τῶν
νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος
ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμπσον κάμοι
τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας
τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον
εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ
παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως
τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε
παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ
συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν
καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε Δέσποτα

φιλόανθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ.
Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός.
Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα
ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ
Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ τέλειόν σε ὀρώμεν,
τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ
ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καὶ χορὸς ἀγίων ἐκκλησιάζει
ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον
ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι
ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος
τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς
ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς
ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπσεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι.
Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν
δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή
χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη
προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμφῳ παρίσταται, ὀρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς
συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα
μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις
μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων
πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ
Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης
Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως
τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον
τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν.
Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Θεογνωσίας
καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ
ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις
ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας

ἐργάζεται ἢ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον
τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω
συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν
Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης
πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς
ὑψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ
ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ.
Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ
Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ
καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ
ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα,
ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, Θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,
σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν.
Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, Θεωρῶν τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιίπτάμενόν
σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἄορατον
ὄραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου
μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν,
Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν,
θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον,
καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ, Ἄδου σύνδεσμον
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ
δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος σου,
τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν
κατανύξει βοᾷ σοι·

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρῃ φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι. (ἐκ γ').

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῆ σῆ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίπτουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας· Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν, Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιίπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δεσπότη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τάς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἠγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἢ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης.

Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα ἡγίαςας, οὐρανόθεν καταπέμψας
τὸ Πανάγιον σοῦ Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε
ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν,
φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως
τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο.
Ἄμην. (ἐκ γ´). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως,
τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν,
ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιθήριον,
δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον,
Ἄγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ
μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν
καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατροίαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων,
πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν
φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος
κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ,
διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα,
καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου
κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός,
διὰ τοῦ Ἥλιου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης
τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δεσπότη, ἀγιάσον τὸ ὕδωρ
τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἄμην. (ἐκ γ´) Δὸς
πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν,
τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον,
Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν.
(ἐκ γ´) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ,
ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον,

χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν
τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος),
καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας,
καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων
ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ
τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων,
καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων,
δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν,
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας
τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ
τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ
τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι
τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε
καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς
καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει
τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι

καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν:

Τροπάριον Ἦχος α΄

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Το αὐτὸ επαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ δῖς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ψάλλοντας τὸ:

Κοντάκιον Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν τὸ πάρον Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β΄

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως

ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά ταῦτα ψάλλομεν το:

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Εἶτα ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδοται τὸ
κατακλαστόν, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ψαλμός λγ' (33)

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἢ
αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν.

μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ
ρύσεται αὐτούς.

γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ,
ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες
τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶην, ἀγαπῶν ἡμέρας
ιδεῖν ἀγαθὰς;

παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον.

ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην
καὶ δίωξον αὐτήν.

ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὄτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν
οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ
μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν καὶ
αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ:

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

(μεγάλη ἀπόλυσις)

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων·
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου του
Χρυσσοστόμου, σου τὴν Θεῖαν μυσταγωγίαν ἐπετελέσαμεν,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων,
τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,
(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰσακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαὸν, λέγει:

Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε
εἰς πολλὰ ἔτη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Τέλος της Θείας Λειτουργίας

Εἰς την τράπεζα αυστηρή νηστεία εκτός αν εἶναι
Σάββατο/Κυριακή οπότε καταλύεται το λάδι/κρασί.